

Pozdravljeni, bralci in bralke Lokvanja!

POT K SRCU

Pot k srcu je korak,
ki je včasih težak.

Če najdeš srečo drugje,
ko raniš drugo srce,
sreča takrat ni najdena,
temveč je ukradena.

Srečo išči tako,
da prizadeta druga ne bo.

Iskren prijatelj, dobra ocena,
to vse je sreča dobljena.

Evelin Trafela, 6. a

Pred vami je druga številka šolskega časopisa Lokvanj. Tudi ta številka Lokvanja je plod našega skupnega dela, zato vsem, ki ste napisali prispevke, iskrena hvala.

Številko smo posvetili dnevu šole, ko smo s prireditvijo, ki si jo je ogledal tudi minister za šolstvo in šport, dr. Pavel Zgaga, sklenili skupni šolski projekt POTI K SRCU. Še vedno pa pridno gradimo "poti k srcu" in ne pozabljamo na SREČO, LJUBEZEN, PRIJATELJSTVO, saj so to vrednote, brez katerih si ne moremo predstavljati dobrega počutja v šoli.

Uredništvo

MINISTER BI NAM POKLONIL BOLJŠE POGOJE ZA DELO

Po prireditvi ob dnevu šole sva zaprosili za kratek pogovor slavnostnega gosta, ministra za šolstvo in šport, gospoda Pavla Zgago.

Kako se počutite, danes na naši šoli? Kakšni so vaši vtisi?

Joj, čudoviti vtisi! Po pravici povedano postanem za kar nekaj let mlajši, kadar se udeležim takšne proslave na osnovni šoli, in podoživim, kako sem tudi sam nastopal nekoč v vaših letih na podoben način.

Kaj bi v tem trenutku poklonili naši šoli, če bi imeli to možnost?

Predvsem boljše pogoje za delo, predvsem zato, ker vidim, česa ste zmožni. V boljših pogojih, z boljšo opremo, bi zagotovo naredili še več.

Kakšno bi bilo vaše sporočilo našim učencem?

Predvsem poskušajte gledati, kaj ste sposobni narediti; naredite vse tisto, kar je v vaši moči. Seveda pa ne pozabite, da ste mladi in če boste tu pa tam tudi kakšno ušpičili, bodo učitelji in učiteljice morali to tudi razumeti.

Pogovarjali sva se:

Tjaša Frangež, Lara Lukman, 7. c

IZ VSEBINE:

INTERVJU Z
RAVNATELJICO..... 2

POTI K SRCU - dan
šole..... 4

IZ ŠOLSKE KRONIKE
..... 11

INTERVJU Z
ANDREJO RAZLAG
..... 14

LITERARNI KOTIČEK
..... 15

RAZVEDRILO..... 19

INTERVJU Z RAVNATELJICO

V svojem poklicu sem srečna

Intervju z ravnateljico, gospo Tatjano Vaupotič

Pri slovenščini smo se učili o intervjuju. Odločili sva se, da zaprosiva za pogovor našo gospo ravnateljico, ker sva bili prepričani, da bodo njeni odgovori zanimali tudi najine sošolce in vse vas, bralce Lokvanja.

Doroteja: *Najprej se vam iskreno zahvaljujete, da ste naju sprejeli in nama namenili nekaj Vašega časa.*

O katerem poklicu ste sanjali kot deklica, ali so se Vam sanje uresničile in ste postali, to kar ste si vedno želeli?

Kot majhna deklica sem sanjala o veliko poklicih tako kot vsi majhni otroci in se nisem mogla natančno odločiti, kaj bom, ali pevka ali igralka ali kaj drugega. Ampak to so verjetno sanje vsake deklice. Zelo hitro pa sem sprejela odločitev, da bom šla po poti svojih staršev, to se pravi, da se bom odločila za nek poklic, ki bo v zvezi z vzgojo otrok. To, kar sem si želela, sem tudi uresničila.

Mateja: *Kdo Vas je navdušil za ta poklic, ko ste bili še majhni?*

Oba moja starša sta bila učitelja, poleg tega pa sem imela v gimnaziji pedagoginjo, ki mi je bila izjemno všeč, to je gospa Jožica Korpar. Postala je moja vzornica in potem sem se odločila, da bom tudi jaz postala to, kar je ona, da bom lahko pomagala učencem.

Doroteja: *Kdo je bil Vaš vzornik, ko ste bili še majhni in kasneje kot študentki?*

Pravzaprav posebnih vzornikov nikoli nisem imela, ker se mi je zdelo pomembno, da tekmujem sama s seboj, da napredujem glede na to, kar sem znala včeraj, da znam jutri več, tako da vzornikov z imeni in priimki kot mladostnica nisem imela. Sem pa spoštovala vse, ki so se v svojem življenju znali potruditi, ki so si prizadevali, da bi dosegli svoje cilje, in ki so svoje delo dobro opravljali.

Mateja: *Študirati ste morali veliko let. Ali so bila vsa ta leta za Vas naporna?*

Leta, ko človek obiskuje šolo, najprej osnovno, potem srednjo, kasneje, ko gre na fakulteto, seveda postavljajo pred njega neke zahteve. Imeti moraš določen odnos do učenja, delovne navade, znati si moraš organizirati čas. Čeprav

so ta leta naporna, vendar ob delu in učenju doživiš tudi veliko lepega, kar ostane kot lep spomin tudi kasneje. Pravzaprav so ta leta ena najlepših let, ki jih človek preživi.

Doroteja: *Ali ste imeli veliko prijateljic - prijateljev, ko ste bili v osnovni šoli ter na univerzi? Ali imate še vedno stike z njimi?*

Ni pomembno, koliko prijateljev imaš. Pomembno je, da imaš prave prijatelje - takšne, ki jim lahko zaupaš, za katere veš, da se bodo znali veseliti s tabo in ti bodo v težkih trenutkih stali ob strani. Sama sem svoje prijateljice in prijatelje skrbno izbirala. Ni jih bilo posebej veliko, vendar so bili in so še danes pravi. Na fakulteti sem imela prijateljico Marjano, s katero sva si zaupali in si pomagali. Še danes imava stike, res, da samo pisne, ker živi daleč stran, vendar jih imava. Imeti pravo prijateljico ali prijatelja je veliko bogastvo, ki ga je treba skrbno negovati in varovati.

Mateja: *Ali ste zadovoljni s sedanjim poklicem in če niste, katerega bi izbrali?*

Težko bi se odločila za kakšen drug poklic, ker mislim, da sem v svojem poklicu srečna. Vesela sem, ko zjutraj grem v službo, rada opravljam svoj poklic. Sicer sem včasih, ko učenci naredijo kakšno stvar, ki jim ni v čast, malce razočarana, ampak naslednji dan je vse to popravljeno z drugimi, lepimi stvarmi in verjetno ne bi želela razmišljati o kakšnem drugem poklicu.

Doroteja: *Kako se počutite kot ravnateljica naše šole?*

Biti ravnateljica tako velike šole, kot je naša, pravzaprav ni enostavno, zato ker odgovarjaš za veliko ljudi, poskrbeti moraš, da se vsi počutijo čim bolje, da se vsi uspejo naučiti čim več, da pri tem znajo razvijati dobre medčloveške odnose, in to je večkrat naporno delo. Vendar je ob tem, ko vidiš da šola raste, da so zadovoljni učitelji in učenci, tudi prijeten občutek.

Mateja: Kaj Vam je pri učencih najbolj všeč in kaj ne?

Najbolj mi je všeč pri učenkah in učencih, kadar znate biti prijazni tako med sabo kot do učiteljev, kadar ste pripravljeni ustvarjati in kadar se znate pogovarjati, kadar se znate obnašati in imate željo po tem, da bi nekaj ustvarili. Kadar je vse združeno, potem sem izjemno ponosna na naše učence. Najbolj pa me prizadenejo stvari, ko gre za nepošten medsebojne odnose, ko drug drugega žalite, ko se te žalitve tičejo učiteljev, skratka, kadar padete na izpitu medčloveških odnosov. To me izjemno boli, ker se mi zdi, da bi skupaj morali poskrbeti za to, da bi bil svet prijaznejši. Tega zanesljivo ne bomo dosegli na ta način, da se nekateri pretepajo, žalijo, da so grobi drug do drugega.

Doroteja: Kaj vi menite o letošnjem dnevu šole?

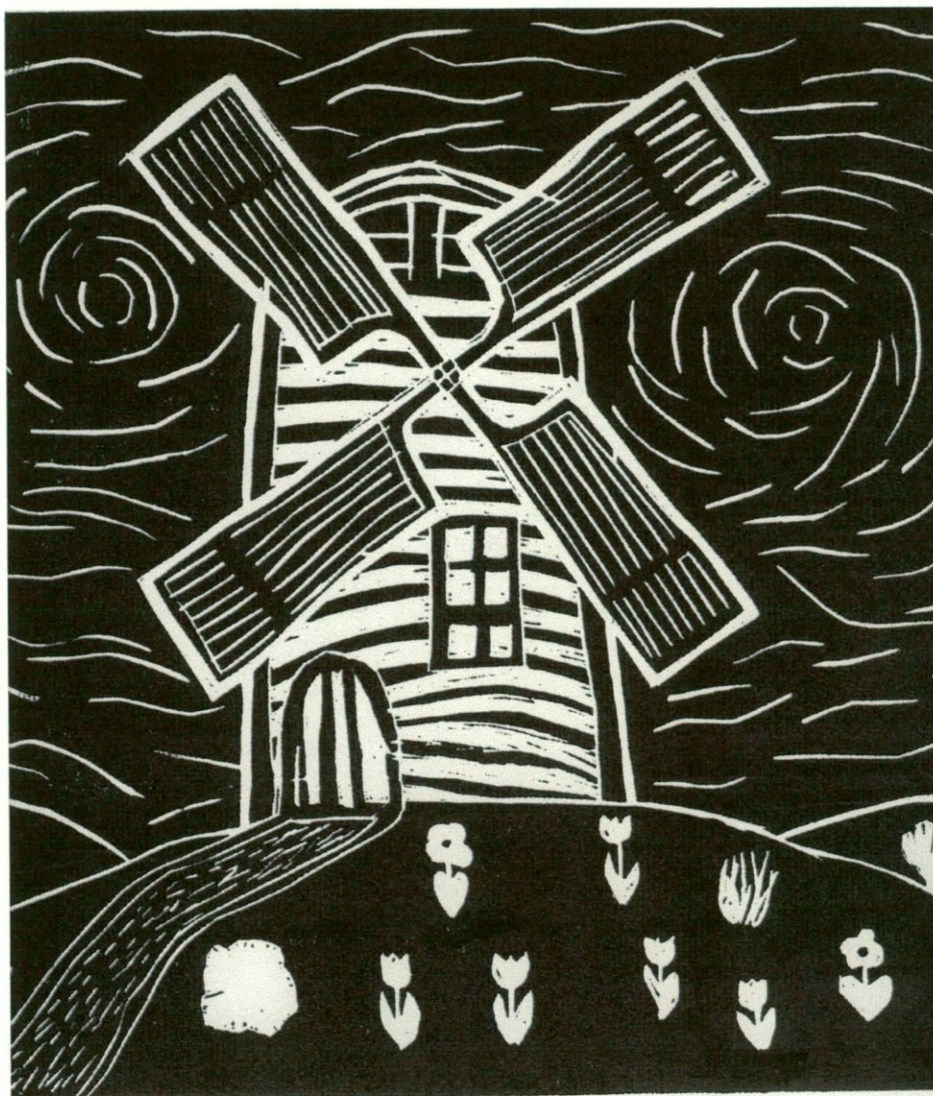
Mislim, da nam je letošnji dan šole izjemno uspel, šola se je pokazala s številnimi dosežki, s številnimi ustvarjalnimi izdelki, ki so kazali na to, da imamo dobre, prizadevne učence in seveda tudi ustvarjalne učitelje. Prepričana sem, da če se ne bi vsi skupaj potrudili, potem nam dan šole ne bi uspel v tolikšni meri, in to je to, kar želim, da bi na naši šoli tudi v bodoče razvijali timsko delo, da delamo vsi skupaj, da se potrudimo vsi skupaj, kajti en človek sam nikoli ne more stvari opraviti tako dobro, saj potrebuje pomoč nekoga, sodelovanje nekoga drugega.

Želiva, da boste še naprej tako dobra ravnateljica kot doslej.

Za odgovore se Vam iskreno zahvaljujema.

Doroteja Bezjak, 7. b

Mateja Cigler, 7. b

Orig. Linolej 1/1 l. 2000

"Mlin na veter"

Nejc Iljevec, 6. b

POTI K SRCU - dan šole

Dan šole

Sreča, ljubezen, dobrot, prijateljstvo, zvestoba - to so vrednote, za katere se moramo vsi truditi. Učenci in učitelji naše šole smo letos pripravili projekt na to temo. Vsi smo se trudili, da bi ta dan bil čim boljši. Učenci smo predstavili izdelke, ki smo jih delali pri pouku. V našem razredu se je vsak učenec predstavil tudi s plakatom, na katerega je prilepil svoje fotografije in napisal nekaj o sebi. Vse izdelke smo zbrali, razstavili in lepo uredili učilnico. Izdelki nekaterih učencev so krasili hodnik in druge prostore šole. Pripravljali smo tudi kulturni program. Vsak dan smo pridno vadili in imeli najprej predstavo za učence naše šole. Na dan šole nas je obiskal tudi gospod minister in veliko ravnateljev iz drugih šol. Dneva odprtih vrat se je udeležilo veliko staršev, ki so si z velikim zanimanjem ogledali naše izdelke po šoli in naš nastop na predstavi. Ura je že precej pozna, ko so gostje zadovoljnih obrazov zapuščali našo šolo. Mi pa smo bili ponosni, da smo lahko pokazali, kaj znamo in kaj zmoremo.

Nastasija Tetičkovič, 5. a
Samanta Pintarič, 5. a

Tudi učenci 8. b razreda smo na ta dan pokazali svoj trud in domišljijo v matični učilnici. Za okrasitev učilnice smo pripravili plakate na temo "Poti k srcu". Že nekaj tednov prej smo se organizirali in določili, kdo bo kaj naredil. Domišljija se je vrtela okoli tem: prijateljstvo, sreča in ljubezen. Nekateri smo se odločili narediti plakate na temo sreča in na samem plakatu izrazili svoje mišljenje, kaj je prava sreča; drugi so veselo in zaljubljeno popisovali plakate o ljubezni, spet tretji pa so polni navdušenja risali in pisali o prijateljstvu: kaj jim to pomeni, kdo je zanje pravi prijatelj. Imeli smo pa tudi dva posebna plakata, ki sta bila polna naših fotografij, ko smo bili še majhni in polni sreče, in plakat, napolnjen s sedanjimi fotografijami, ko smo že veliki in zaljubljeni. To je torej naše glavno delo. Ob prihodu v učilnico, ki je bila čudovito okrašena v stilu rdeče barve, so vas s sten opazovali iz kartonov narejeni veseli obrazi, učilnico pa so popestrili

tudi srčki. Vložen je bil trud celotnega razreda, vsa naša domišljija in seveda pomoč naše razredničarke.

Estera Fijan, 8. b

9. marca leta 2000 smo praznovali dan naše šole. V učilnici 3. a razreda smo imeli veliko plakatov. Napisali smo plakate o ljubezni, sreči, prijateljstvu in o človeku. To je bila tema prireditve letošnjega dneva šole. Vsak učenec je napisal, kdaj je srečen in nekaj o svojem prijatelju ali prijateljici. Naredili smo odtise rok in nog. Zbirali smo prstne odtise vsakega obiskovalca ob dnevu odprtih vrat šole. Okna smo polepšali s ptički Februarčki. Na okna smo prilepili pikapolonice in pomladanske cvetice - zvončke in trobentice. Ta dan je bil za vse nas nekaj posebnega.

Jena, Lea, Maša, Tanja, 3. a

Tudi za naš razred je bil letošnji dan šole zelo pomemben, zato smo se nanj pripravljali že nekaj dni prej. Delali smo plakate, zbirali smo pesmi, verze na temo Poti k srcu. Govorili, pisali, risali smo vse o sreči, ljubezni in prijateljstvu. Medtem ko smo se na dan šole vsi odpravili v telovadnico na generalko, je pet učencev skupaj z našo razredničarko okrasilo učilnico. Potrudili smo se, zato je bila potem res lepo urejena.

Petra Rašl, 6. a
Evelin Trafela, 6. a

Svojo učilnico smo za dan šole olepšali tudi učenci 8. a. Pri njenem urejanju so se trudile predvsem Monika, Petra in razredničarka. Vsi učenci smo na nek način sodelovali: iskali literaturo, prebirali poezijo, zbirali gradivo, izpisovali, pisali, anketirali... Izbrali smo najboljše plakate in jih razstavili po stenah učilnice. Rok in Primož sta izdelala plakat z odlomki iz ljubezenske lirike domačih in tujih pesnikov; Tina je izbrala ljubezenske pesmi iz

Pavčkovih Majnic; Martin in Marko sta zapisala pogovore o sreči; Andrej, Beno in Toni o prijateljstvu, Petra in Tjaša o ljubezni; Anja je izrezala srčke in nanje zapisala lepe misli o sreči, prijateljstvu, ljubezni... Monika je izdelovala plakat »Srce v Prešernovih Poezijah«; Petra se je predstavila s »svojo ljubezensko liriko«. Nikola in Ana sta izdelala anketo o ljubezni v 8. a. Ob plakatu Na vrtiljaku ljubezni smo se nasmejali ob »ljubezenskih vicih«, za katere so poskrbeli Ana, Nikola in Barbara!

Monika Koletnik, 8. a

Na dan šole smo se učenci 7. a pridno pripravljali. Še bolj smo se trudili, ko smo izvedeli, da nas bo obiskal minister za šolstvo in šport, gospod Pavel Zgaga.

Najprej smo zbirali verze, lepe misli in pogovore, nato pa zbrano gradivo napisali na plakate, ki smo jih izrezali v različnih oblikah, tako da je vse še lepše izgledalo. Gospa Pergerjeva, naša razredničarka, je na stene biološke učilnice obesila tudi posebne plakate o naravi, na mizah pa smo razstavili najlepše izdelke učencev. Vrteli smo še film o prebavljanju hrane, katerega so si starši z zanimanjem ogledali. Tako upamo, da je bila tudi naša učilnica vredna ogleda, saj smo vložili veliko truda.

Učenci 7. a razreda

9. marca je naša šola praznovala. Ko sem zjutraj prišla v šolo, sem komaj čakala, da okrasimo učilnico. Najprej smo imeli malo pouka, nato smo si ogledali generalko proslave in končno dočakali okrasitev učilnice. Mizice smo potisnili k stenam, na stene prilepili risbe in plakate, ter razstavili predmete, ki smo jih prinesli na temo Kako so živeli nekoč. Učilnico smo si delili s 4.c razredom. Ko so se ob petih popoldan šolska vrata odprla, je šola zablestela. Praznično vzdušje je objelo prav vsakega. Bilo je lepo.

Larisa Sabath, 4.a

Ko smo jaz, mamica in ati prišli na dan odprtih vrat, smo si šli najprej ogledat našo učilnico. Bila je zelo lepo pripravljena. Na glavni mizi, ki so jo učiteljica in učenke sestavile iz manjših mizic, so

bili izdelki iz posebne mase. Na sredini je bila vaza z lepimi vijoličnimi cveticami. Na tabli so bile prilepljene zvezdice, v katerih so bili pogovori o ljubezni, prijateljstvu in sreči. Učiteljičino mizo so krasili zvončki. Na eni luči so visele deteljice, v katerih je bilo napisano, kdaj smo srečni, in pikapolonice od 2. c razreda. V enem kotu je bila vaza, v kateri so bile veje grma, na katerih so bili obešeni simboli sreče. Na mizah so bile mape, v katerih smo imeli učne liste na temo Poti do srca. Na tablah so bile nalepljene risbe in plakati. Ko smo si ogledali učilnico, sva z mamico šli v telovadnico, v kateri je bila tudi prireditev na temo Poti do srca. Dan odprtih vrat mi je bil zelo všeč!

Kaja Jakolič, 2. b

9. 3. 2000 smo imeli dan odprtih vrat. Na proslavo smo povabili starše. Prišli so tudi gostje. Razred smo lepo okrasili. Razstavili smo naše risbe, zvezke in druge izdelke. Staršem je bilo vse zelo všeč. Tudi mi smo bili veseli, da smo lahko pokazali, kaj vse že znamo.

Uroš Šegula, 1. a

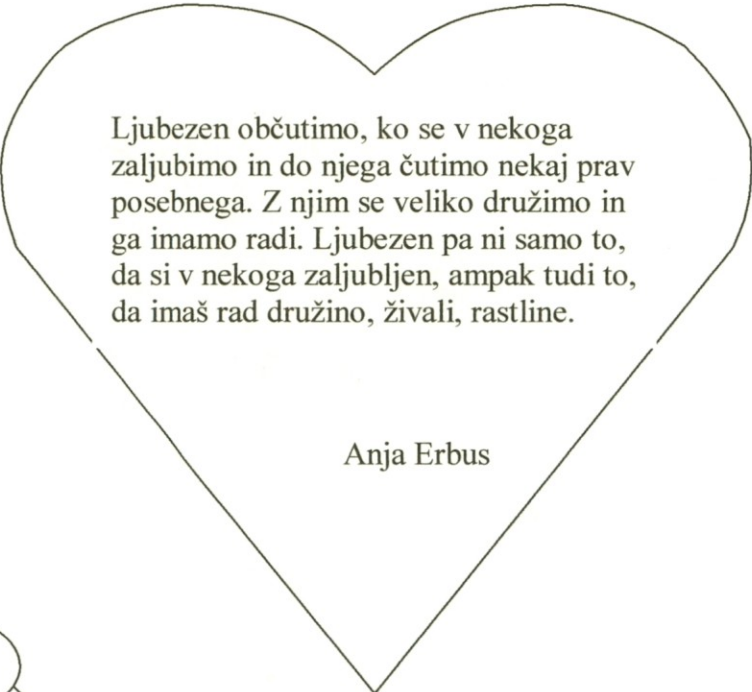
Učenci so vsak razred okrasili na različne načine. V našem razredu smo se zelo potrudili in lepo uredili razred. Skupinsko smo izdelali plakate o ljubezni, sreči, prijateljstvu in dobroti, izdelali knjigo Vse o sebi, na stene obesili svoje avtoportrete in predstavili veliko izdelkov, ki smo jih napravili sami. Prepričana sem, da je bila naša šola tudi to leto lepo predstavljena. Mislim, da je večina staršev zapustila našo šolo s ponosom in ljubeznijo v srcu.

Nina Pihler, 3. b

Ljubezen je, če si
zaljubljen in ti
nekdo to ljubezen
vrača.

David Čuš

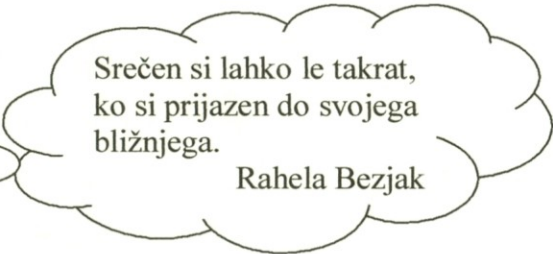
Ljubezen občutimo, ko se v nekoga
zaljubimo in do njega čutimo nekaj prav
posebnega. Z njim se veliko družimo in
ga imamo radi. Ljubezen pa ni samo to,
da si v nekoga zaljubljen, ampak tudi to,
da imaš rad družino, živali, rastline.

Anja Erbus

Sreča je, ko se zgodi nekaj
nepričakovanega, ko se ti
uresničijo želje in ko dobiš v
šoli petico.

Lina Antolič

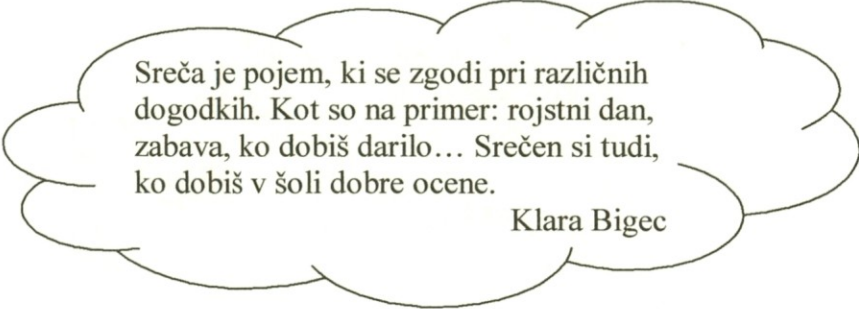
Srečen si lahko le takrat,
ko si prijazen do svojega
bližnjega.

Rahela Bezjak

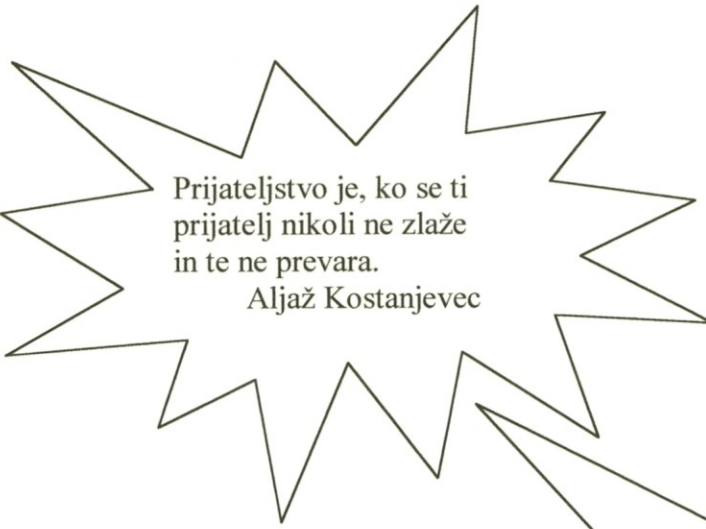
Sreča je nekaj, česar ne
moreš kupiti, lahko pa
jo najdeš.

Blaž Reš

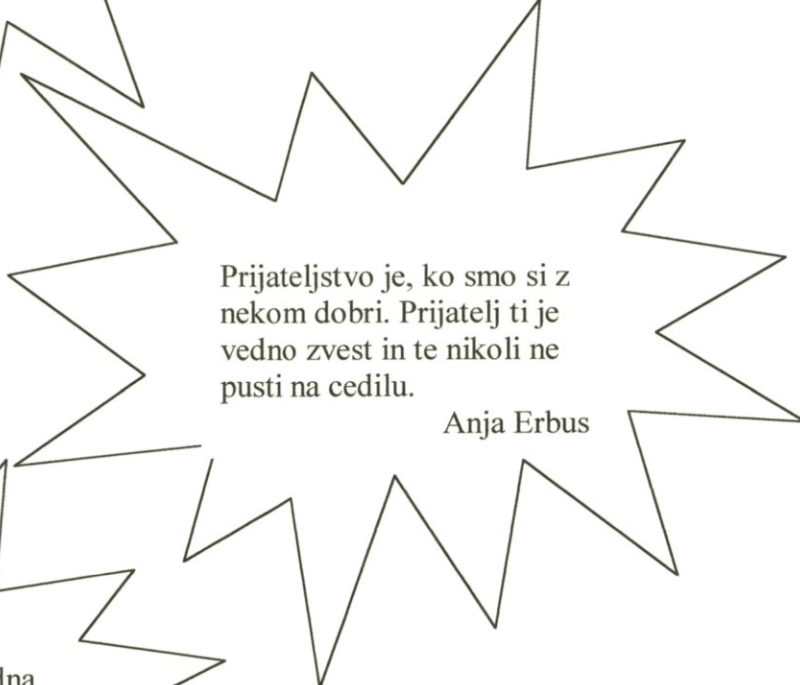
Sreča je pojem, ki se zgodi pri različnih
dogodkih. Kot so na primer: rojstni dan,
zabava, ko dobiš darilo... Srečen si tudi,
ko dobiš v šoli dobre ocene.

Klara Bigec

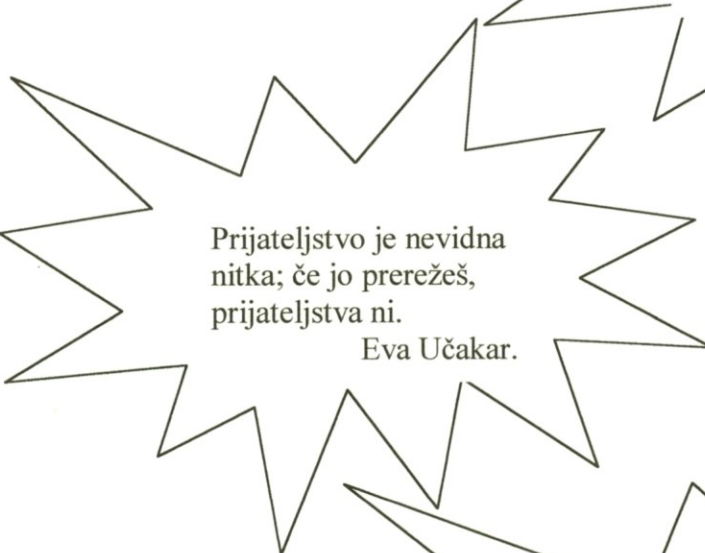
Prijateljstvo je, ko se ti
prijatelj nikoli ne zlaže
in te ne prevara.

Aljaž Kostanjevec

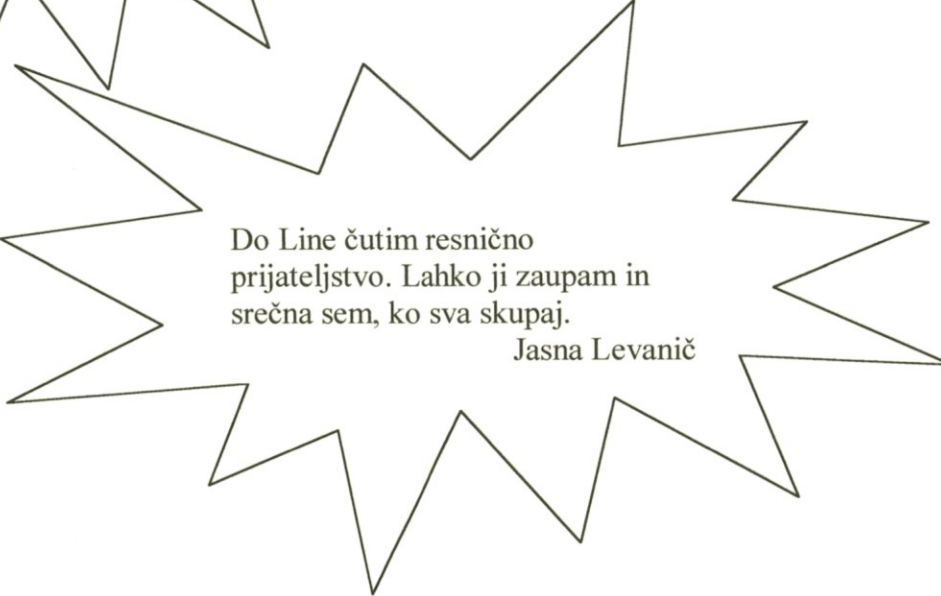
Prijateljstvo je, ko smo si z
nekom dobri. Prijatelj ti je
vedno zvest in te nikoli ne
pusti na cedilu.

Anja Erbus

Prijateljstvo je nevidna
nitka; če jo prerežeš,
prijateljstva ni.

Eva Učakar.

Do Line čutim resnično
prijateljstvo. Lahko ji zaupam in
srečna sem, ko sva skupaj.

Jasna Levanič

8. c razred se je v svoji matični učilnici 004 predstavil skupaj z glasbeno vzgojo. Projektu smo dali naslov Film, in sicer zato, ker veliko učencev iz našega razreda nastopa v prvem igranem šolskem filmu. Predstavili smo vse, kar zadeva film. Naredili smo plakate s portreti in karikaturami igralcev, razložili naloge režiserja, scenarista, objavili plakat avdicije, predstavili naloge statistov... Učilnico smo tudi ustrezno filmsko uredili. S predstavitvijo smo bili zelo zadovoljni. Torej AKCIJA 8. C!

Tomaž Šmigoc, 8. c

Pri pripravi proslave in predstavitvi dela razredov je sodeloval tudi naš razred - 3. a.

V razredu smo obesili plakate in svoje risbe. Okna smo okrasili s ptički, zvončki in metuljčki. Na mize smo razstavili knjige Vse o meni in jih okrasili z zvončki ter lampinjočki.

Določili smo reditelje, ki so starše in druge goste vodili po razstavi ter jim razkazovali naše izdelke. Zadovoljni smo opazovali navdušenje gostov, ki so se čudili, kaj vse že znamo.

Aljaž Šegula, 3. a

Na dan šole smo se temeljito pripravili učitelji in učenci naše šole. V vsakem razredu je bilo pripravljeno nekaj zanimivega. V našem razredu so bile razstavljene stvari iz preteklosti. Nekateri so prinesli kolovrate, lonce, krožnike, žlice, likalnike, ribeže za pranje perila. Ministru za šolstvo pa tudi staršem so bile učilnice zelo všeč. Proslava v telovadnici je bila navezana na temo ljubezen, sreča in prijateljstvo. Nastopalo je veliko naših učencev, med njimi je bil tudi moj brat. Ta dan šole se mi je zdel zelo lep, zato upam, da jih bomo imeli še veliko.

Matej Gregorec, 4.b

Če ste stopili v 4. b, ste stopili v preteklost. Tisti, ki mu to ni uspelo, je gotovo ni spoznal.

Tina Rosič, 4. b

9. marca smo praznovali dan šole. Nanj smo se začeli pripravljati že zelo zgodaj. Da bi bil ta dan še lepši, smo pripravili tudi proslavo, na katero

so bili povabljeni različni gostje. Nekaj učencev se je opogumilo in pod vodstvom treh učiteljic smo ustvarili zabavno proslavo z naslovom Poti k srcu. Vsi nastopi so govorili o ljubezni, sreči, prijateljstvu.. Učiteljica za računalništvo je nastopajoče napisala in projicirala na platnu. Tudi jaz sem bila med nastopajočimi. Nastopala sem dvakrat. Najprej sem imela plesno točko in nato sem še deklamirala pesem z naslovom Ljubezen. Dan šole mi je bil zelo všeč.

Jana Dobrijevič, 3. c

Na dan šole smo se dolgo pripravljali. Pri likovni vzgoji smo v šoli delali srčke iz slanega testa. Vsi smo imeli predpasnike kot pravi kuharji. Naredili smo testo iz moke, vode in soli. Potem smo testo razvaljali in z modelčki naredili srčke. S palčko smo jim na vrhu naredili luknjice, da so se lahko obesili. Namazali smo jih z vodo in dali na njih različno oblikovano testo, ki se je prijelo na vodo. Potem smo jih pustili, da so se posušili. Čez nekaj dni je učiteljica prinesla v šolo vejo. Skozi luknjice v srčkih smo napeljali vrvice. Na koncu smo vrvice zavezali in srčke obesili na vejo. Tako smo s srčki okrasili razred. Tudi sama bom poskusila narediti testo in narediti kaj lepega.

Tina Murko, 3. c

orig. linorez "Košarkarja" Sumarček, 2000

V četrtek, 9. 3. 2000, smo na naši šoli imeli dan odprtih vrat šole.

Osrednja prireditev je bila sicer v telovadnici, vendar je vsak razred pripravil nekaj plakatov oz. drugih izdelkov na osrednje teme: sreča, ljubezen, prijateljstvo. Projekt se je imenoval Poti k srcu. V vsakem razredu posebej pa smo pripravili svoj projekt, ki smo ga predstavili s plakati, knjigami, risbami in razstavami. V 5. c razredu smo poleg skupnega projekta Poti k srcu, pripravili tudi projekt o Panonskem svetu. V razredu sta tudi dva učenca predstavljala projekt staršem in drugim obiskovalcem, ki jih je to zanimalo. Za projekt smo porabili kar precej časa. Od babic smo prinesli značilne stare predmete in naredili razstavo. Izdelali smo plakate in razstavo o Ptujju nekaj stoletij nazaj v preteklost. Izdelali smo tudi knjige. Naš gost, minister za šolstvo in šport Slovenije, gospod Pavel Zgaga, je z veseljem poslušal, ko sem ga popeljala po razredu in mu predstavila naše delo. Včasih je kaj pripomnil in mi povedal kaj zanimivega. Pohvalil je naše delo kot večina obiskovalcev.

Uspela nam je lepa predstavitev šole.

Anja Dangubič, 5. c

Več tednov smo se pripravljali na dan šole. To je za našo šolo zelo pomemben dan.

V telovadnici smo pripravljali daljši nastop. V razredih smo pripravili razstavo za obiskovalce. V našem razredu smo zbrali veliko predmetov iz preteklosti.

Vsak razred je bil nekaj posebnega.

Tjaša Sajič, 4. c

Razredni projekt smo razstavili za dan šole. Predstavili smo "Življenje ljudi v preteklosti."

Razdelili smo se v šest skupin, te so: obrti, obleka in obutev, stari običaji šolstvo, bivanje in prehrana. Vsak učenec je za razstavo prinesel stare stvari. Tudi naša učiteljica je prinesla mnogo vsega. Moja sošolka je prinesla stara oblačila od babice in prababice. Učiteljica nama je rekla, če bi bili midve oblečeni v oblačila in imeli spletene kitke. Odločili sva, se da bova tako oblečeni sprejemali goste. Prišel je dan šole in na razstavo je prišlo veliko ljudi. Učiteljica nama je rekla, da morava gospe ravnateljici,

gospodu ministru in vsem ostalim obiskovalcem lepo razložiti in razkazati. Prišel je neki moški. Mislili sva, da je minister. Potrudili sva se in mu res vse natančno razložili in pokazali. Prišla je učiteljica in rekla, da zdaj prideta gospa ravnateljica in gospod minister. Začudili sva se in rekli, da je bil že tu. Učiteljica je rekla, da sva ga verjetno zamenjali in res je bilo tako. Gospodu ministru sem nekaj razložila jaz, nekaj Mateja. Bil je zelo navdušen.

Naslednji teden pa smo ta projekt predstavili samo svojim staršem. Obogatili smo ga s primernimi točkami. Imeli smo tudi razstavo, vendar manjšo. Vse skupine so se dobro pripravile. Zelo lepo nam je uspelo. Pohvalili so nas tudi starši in naša učiteljica.

Desa Repič, 4. b

Naša matična učilnica je tehnična učilnica. Že ime nam pove, da imamo v njej tehnično vzgojo. Pripravili smo razstavo izdelkov, ki smo jih sami izdelali. Najzanimivejši so bili leseni "šparavčki", ki so jih izdelali učenci 6. razredov. Iz lesa smo naredili črke, iz njih pa sestavili največkrat izrečene besede ob dnevu šole: sreča, ljubezen, prijateljstvo. Naredili smo veliko plakatov s področja tehnike. Predstavili smo tudi delo foto-video krožka, katerega mentor je Miran Petek. Člani krožka so razstavili slike luninega mrka. Tako smo se pokazali v tehnični učilnici, v kateri nastajajo prekrasni izdelki in se učijo bodoči tehnični mojstri - tehniki.

Meli Bumbakovič, 7. b

Tudi učenci 6. c smo se pripravili na dan šole. Z velikim veseljem smo se s sošolkami lotile dela po učilnici: porisale smo tablo; s plakati, ki smo jih izdelali učenci 6. c razreda, smo okrasile panoje naše učilnice. Naša najboljša dela pri likovnem pouku smo tudi razstavili. Nabrali smo zvončke, ki so cingljali pomladi naproti. Ko smo končale z okraševanjem učilnice, smo se vsi skupaj razgledali po njej in bili prav navdušeni.

Tanja Zelenik in Nataša Vilčnik, 6. c

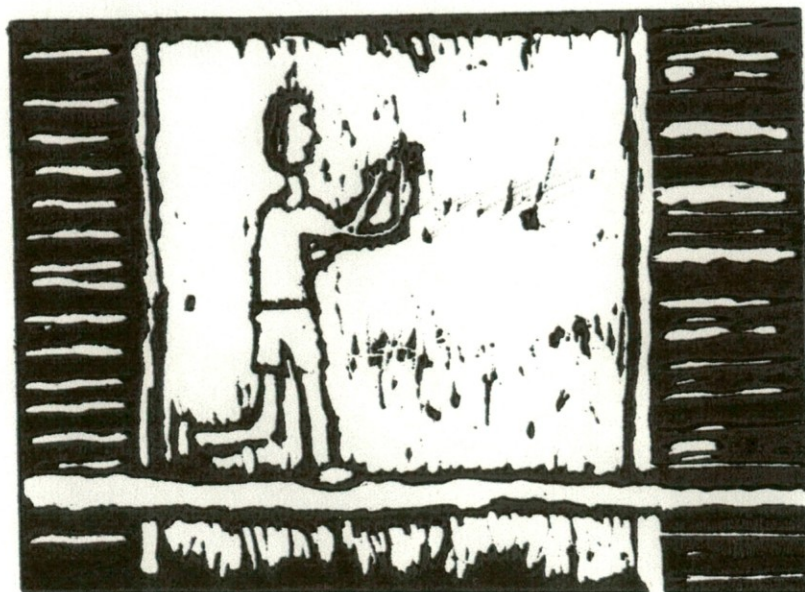
2. b

Srečen sem:

- ☺ kadar nisem bolan
- ☺ kadar se prebuja pomlad
Matic Brenčič
- ☺ ko sije sonce
- ☺ grem na sprehod
Nejc Gorjup
- ☺ ko igram igrice na računalniku
Matevž Liber
- ☺ ko imam računalništvo
Grega Longhino
- ☺ ko imam rojstni dan
- ☺ ko grem v lunapark, šotor in na morje
Domen Učakar
- ☺ ko gremo na morje
- ☺ ko se začne pouk
Gregor Finšgar
- ☺ ko grem v šolo
- ☺ ko sije sonce
Arif Brojaj
- ☺ ko imamo telovadbo
Sašo V.
- ☺ ko sije sonce
- ☺ ko grem na morje
Mitja P.
- ☺ ko so počitnice
- ☺ ko gremo na smučanje
Gregor Z.

Srečna sem . . .

- . . . ko se igram s prijatelji in grem s starši na izlet
Ina Novak
- . . . ko grem na morje in lahko ližem sladoled
Nuša Dovečar
- . . . ko grem v šotor, ko grem na planine
Maja Š.
- . . . ko sije sonce in so počitnice
Anja Z.
- . . . ko imam rojstni dan, ko je božič
Ana Brenčič
- . . . ko imam rojstni dan in gremo na morje
Nuša Podlesnik
- . . . ko je novo leto in ko gremo na morje
Tea Kelc
- . . . kadar so počitnice in gremo na morje
Kaja Jakolič
- . . . ko se igram s prijateljico
Kaja Veldin
- . . . če bi bili vsi zdravi in srečni
Sandra M.
- . . . kadar se kopam
Patricija Vilčnik
- . . . ko se s prijatelji igram
- . . . ko imam rojstni dan
Nuša Črešnik

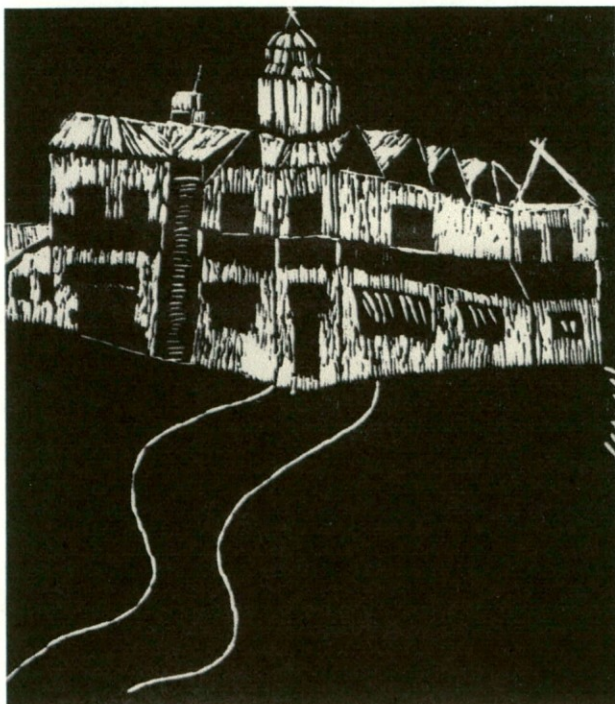

Original linorez

"Telovadba"

MOJCA ZOREC

6.b

Orig. Linorez

"Mesto"

Jelena Moro

PRIJATELJ

Kaj bi dali,
da bi se razumeli
in bi kot ptički na vejah
brezskrbno živeli.

To vprašanje si zastavljamo vsi,
ki dobri prijatelji bi radi bili.

Prijatelj ni vsak,
ki je pred teboj junak.

Prijatelj je tisti,
ki ti ob strani stoji,
v najhujših trenutkih žalost
s tabo deli.

Prijatelj je tisti, ki s teboj se veseli
in srečo s tabo deli.

Evelin Trafela, 6. a

IZ ŠOLSKE KRONIKE

SKUPNOST UČENCEV ŠOLE

Skupnost učencev šole je bila dejavna tudi v drugem trimestru. Akcija prodaje voščilnic je ponovno odlično uspela, za kar gre zahvala vsem učencem. Denar od prodaje voščilnic smo namenili za nakup nadstandardne opreme, pri čemer so upoštevane želje učencev. Za nami je tudi pust in z njim seveda tudi pustni karneval, na katerem so naši lokvanji in povodni možje dosegli odlično drugo mesto. Zaključila pa se je tudi akcija Pomežik soncu, s katero smo zbirali denar za tiste otroke, ki jim starši morja sami ne morejo omogočiti. Čaka nas še akcija "Ovcetličimo šolska okna". Po zadnji akciji bomo že lahko razglasili najboljši oddelek, to je oddelek, ki se je najbolje odrezal na vseh naših akcijah. Zbirati pa bomo že začeli tudi predloge za najboljšega učenca-ko razredne in predmetne stopnje.

Predsednik SUŠ
Tomaž Šmigoc, 8. c

Pred odhodom na ptujski pustni karneval, kjer smo med šolami prejeli 2. nagrado.

MALE SIVE CELICE

V torek, 7. 3. 2000, smo se ob 8. uri z avtobusom odpeljali v Ljubljano, na tekmovanje TVS Male sive celice. Naša prva postaja so bile Trojane. V Ljubljani smo se najprej odpravili proti etnografskemu muzeju. Tu smo si ogledali čudovito zbirko o ljubezni. Najprej smo izvedeli, kako je bilo nekoč, kako so se obdarovali, in kakšna je ljubezen današnje mladine. Še kratek sprehod po Ljubljani in končno...

Prispeli smo pred studio. Naši nasprotniki so bili iz Šentjerneja. Nadeli smo si maske in sedli v studio. Začelo se je snemanje oddaje in seveda kviz. Naši tekmovalci: Brigita Pihler, Katja Jerenec in Primož Kekec, so bili ves čas zelo dobri. Mi smo se trudili z navijanjem. Zmagali so naši tekmovalci in se uvrstili v polfinale.

Nasprotniki so se nam malo maščevali tako, da so nam po garderobi potresli sladkor. V McDonalds smo se podali na malico. Čakala nas je še prijetna pot domov. Tako smo preživeli prijeten in neobičajen pustni torek.

Eva Gaiser, 5. b

V torek, 21. 3. 2000, se je v polfinale Malih sivih celic uvrstila tudi druga ekipa naše šole, ki so jo sestavljali: Toni Hazdovac, Miha Rosič in Matej Metličar.

EPI READING BADGE - EPI BRALNA ZNAČKA

Angleška bralna značka je bila zame pomembna stvar, saj smo o tem veliko govorili že v začetku šolskega leta. Vedela sem, da je to še ena odgovornost več in da bom za to morala skrbeti do marca 2000. Že septembra nam je učiteljica dala navodila. Rekla je, da moramo prebrati pet angleških knjig. In te so:

- Who wants to be a star?
- Tinkers farm
- The Fireboy
- Hannah and the hurricane
- Marcel and the Mona Lisa

Te knjige smo morali prebrati in zapisati kratko obnovo. To nam je pomagalo pri ponavljanju za test.

Približno mesec dni pred testom smo se z učiteljico začeli pogovarjati in obnavljati knjige. Vsako uro angleškega pouka smo nekaj minut posvetili tudi temu.

Tekmovalci smo vedeli, da tekmujemo zase, zato smo vsi prebrali vseh pet knjig. Zadnjo uro pred testom, pa smo se usedli skupaj in vse knjige premleli od začetka do konca. Bili smo pripravljeni...

Pred testom nisem veliko ponavljala, saj sem imela občutek, da vem vse. Zanimalo pa me je, kakšne naloge bodo.

Ko smo se posedli po učilnicah, sem že bila na trnih. Prejela sem test. Najprej sem si vse prebrala in začela počasi. Test se mi je zdel zelo lahek. Končala sem že v prvih 20 minutah. Tako nekako sem zaključila tekmovanje. Preglavitice sem imela le z vprašanjem, katera knjiga mi je bila najbolj všeč. Vse so bile zanimive na svoj način. Ene so bile pustolovske, druge bolj čustvene. Vse sem z velikim veseljem in zanimanjem brala. Vsi, ki smo v tem projektu sodelovali, smo se zelo trudili. In s tem tudi veliko pridobili. To je bila zame dobra izkušnja in velik izziv, zato upam, da bomo tudi naslednje leto tekmovali!

Tanja Zelenik, 6. c

Radi beremo tudi angleške knjige

MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA V MARIBORSKEM AZILU

V sredo, 2.2.2000, smo se mladi člani rdečega križa odpravili v mariborski azil. Pridružili so se nam tudi člani podružnice Grajene. Odpravili smo se s 17-sedežnim avtobusom. S seboj smo povabili dve novinarki šolskega radia. Pot v azil je bila precej zapletena. Končno smo prispeli do zavetišča, kjer nas je sprejel zelo prijazen možakar. Ta gospod nam je bil kot vodič. Ko se nam je predstavil, nam je povedal, da živali niso okužene, ampak so zelo prijazne. Najprej smo se zagledali v otožne obraze kužkov. Hoteli smo jih potolažiti z dotiki rok, a nam k njim niso dovolili, saj so še bili v karanteni. Med našim obiskom so pripeljali dva kužka in eden je bil prav prikupen. Z njim smo se tudi fotografirali. Odšli smo dalje. Zelo so nas presenetile štorke. Učiteljica je vprašala, kaj jedo. Povedali so nam, da jedo pasje brikete, včasih pa jim priskrbijo tudi ribe. Odšli smo še do ostalih boksov in kužkov. Zraven je bil tudi naš fotograf Sašo iz 5.c, ki je poskrbel za te prekrasne fotografije. Tak je bil naš obisk v mariborskem zavetišču. Še posebej se moramo zahvaliti gospe ravnateljici Tatjani Vaupotič, ki nam je omogočila prevoz do zavetišča. Zahvaliti pa se moramo tudi vsem učencem za darovani denar. Zbrali smo 88.800 SIT.

Še enkrat hvala vsem!

Mlada članica Rdečega križa
Nina Korpar, 5. a

Ali je tudi vam všeč?

KAJ MI JE BILO VŠEČ V MARIBORSKEM AZILU?

Nekaj učencev naše šole in podružnične šole Grajena se je odpravilo v mariborski azil. Tam nas je pričakal gospod, ki skrbi za živali. Bil nas je zelo vesel. Vesel je bil tudi denarja, ki smo ga prinesli. Povedal je, da bodo z njim kupili hrano za pse, muce in štorke, za katere skrbijo. Seveda smo si te živali tudi ogledali in se fotografirali.

Meni je bil še posebej všeč majhen kuža s kodrasto dlako, ki nas je radovedno opazoval.

Gospod nam je v zahvalo razdelil koledarje.

Polni vtisov in veseli, da smo opravili dobro delo, smo se vrnili domov.

Aljaž Šegula, 3. a

originalni knover
1/2

PADALEC

Matij Matičar
2000

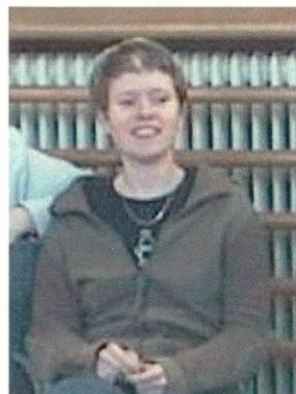
INTERVJU Z ANDREJO RAZLAG

Andreja Razlag - nekdanja učenka naše šole in uspešna kegljavka

10. februarja 2000 je bila naša gostja v javni radijski oddaji Otroški vrtiljak. Leta 1993 je končala šolanje na naši šoli. Novinarke šolskega radia smo pripravile z njo daljši pogovor že pred snemanjem oddaje. Z Andrejo se je bilo prijetno pogovarjati, zato se je naš pogovor kar spremenil v prijateljski "klepet".

Osebna izkaznica:

STAROST:	21 let
NEBESNO ZNAMENJE:	tehnica
HRANA:	najraje ima sladkarije
NAJLJUBŠA KNJIGA:	Pika Nogavička (že iz otroštva)
NAJLJUBŠI FILM:	Philadelphia

Kdaj si se navdušila in kdo te je navdušil za kegljanje?

Za kegljanje me je navdušila moja mama, saj se je tudi ona ukvarjala s tem. Že od malega sem poslušala ropot kegljev in lahko rečem, da sem s tem "gor rasla". Sama sem začela trenirati, ko sem imela 10 let.

Kolikokrat na teden treniraš in kako dolgo?

Treniram vsak dan od ponedeljka do petka. Zjutraj so kondicijski treningi, popoldan pa treningi na kegljišču. Vse skupaj treniram 3 - 4 ure na dan.

Kje pa treniraš? Ali imamo v Ptuju kakšno dvorano, primerno za kegljanje?

Na Ptuju sta dve igrišči, vendar sta obe neprimerni za moje treninge, zato se vozim v Celje. Tam je veliko kegljišče, eno najmodernejših v Evropi.

Za tabo je že veliko uspehov, na katerega pa si najbolj ponosna?

Ponosna sem na vse uspehe, lahko pa bi izpostavila leto 1995, ko sem bila druga na mladinskem svetovnem prvenstvu, in leto 1999, ko sem dosegla prvo mesto na svetovnem mladinskem pokalu.

Nisi samo odlična športnica, ampak tudi uspešna prirediteljica dobrodelnih prireditev. Katera ti je v največje zadovoljstvo?

Organizirala sem že tri dobrodelne prireditve. Prva prireditev je bila Športniki za invalide, druga Koncert znanega pevca in tretja Slikarji za invalide. Zbrani denar 2.000.000 tolarjev, smo namenili dvema osnovnima šolama, ki sta šolski stavbi preuredili tudi za invalide. Najbolj sem ponosna na priznanje "pobudnica dobrih del", ki mi ga je podelila revija Naša žena.

Vemo, da si bila učenka naše šole. Kakšni so tvoji spomini iz tistih let?

Imam zelo lepe občutke, vendar sem tukaj dobila tudi prvi cvek. Takrat se mi je skoraj svet podrl in je bila to moja največja težava. Sedaj imate zelo lepo šolo in mirne volje lahko rečem, da je to najlepša šola v Ptuju.

Ali te v prihodnje čaka kakšno pomembno tekmovanje?

Ja, meseca maja, in sicer člansko svetovno prvenstvo na Poljskem. Na to tekmovanje se tudi intenzivno pripravljam.

Kaj pa ljubezen?

Zelo zanimiva tema! Imam fanta in sem zelo zadovoljna z njim. Tudi on je športnik, zato me razume in mi pomaga.

Andreji se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje. Želimo ji vse lepo v zasebnem življenju in veliko podrtih kegljev, še zlasti na bližnjem svetovnem prvenstvu, ko bomo držali pesti. Srečno, Andreja!

Meli Bumbakovič, 7. b
Maja Kaisersberger, 7. b

ORIG. LINOREZ $\frac{1}{3}$ "PRI TELOVADBI" MELI ADAMČIČ, 6. C

LITERARNI KOTIČEK

PISMA PRIJATELJSTVA

V 3. c razredu pišemo pisma prijateljstva. Učiteljica je naredila lep poštni nabiralnik, v katerem se od ponedeljka do petka zbirajo pisma. V petek izberemo enega sošolca ali sošolko za poštarja in potem tisti, ki je izbran za poštarja, razdeli pisma. Jaz sem jih napisala že dosti in tudi dobila sem jih že nekaj. Meni se zdi dopisovanje super.

V pismih si sporočamo, kaj nas pri kom moti, kaj nam je všeč. Zastavljamo si uganke in pišemo kakšne zanimivosti. Pisma lepo opremimo in kaj lepega narišemo. Pisma pišemo vsi, tudi učiteljica. Vsi komaj čakamo petek, da si pisma razdelimo.

Neva Radej, 3. c

V NAŠEM RAZREDU

Hodim v četrti razred, oddelek c. V razredu nas je šestindvajset. Več kot polovica nas je odličnjakov. Imamo prijazno učiteljico Anico Kovačič. V razredu se med seboj dobro razumemo. Med urami vsi sodelujemo in se pogovarjamo. Ker imamo v učilnici blazine, med odmori s prijatelji tam klepetamo. Imamo tri reditelje, ki skrbijo za urejeno učilnico in garderobo, za umito tablo in za prinašanje ter odnašanje malice. Na začetku šolskega leta smo določili predsednika, podpredsednico, blagajnika. Tudi akcij, ki potekajo na šoli, se naš razred udeležuje. Vsak dan imamo pet ur pouka. Najlepše risbe, ki jih narišemo pri likovni vzgoji, nalepimo na panoje. Učilnico imamo urejeno, kajti vsako leto na šoli ocenjujejo učilnice za nagrade. Ker smo v našem razredu prijatelji, nam je "fajn", zato bi radi še naprej ostali tak razred.

Maja Jurgec, 4. c

NOČNO POTOVANJE

(Domišljjski spis)

Nekega večera, ko sem se ravno odpravljala spat, je name posijala svetla zvezda. Pogledala sem skozi okno in zagledala avion iz papirja. Hitro sem sedla nanj in poletela sva do Linine hiše. Pogledala sem skozi okno njene sobe in jo zagledala, kako sladko spi v moji postelji. Skočila sem skozi okno in jo zbudila. Vstopili sva v najin čudežni avion in odpluli proti morju. Tam sva srečali Jana, ki je jahal kita. Ko naju je zagledal, ni mogel verjeti svojim očem in je padel v morje.

Pot sva nadaljevali na Mars, kjer sva zagledali čudna bitja, verjetno Marsovce, ki so naju gledali in grizljali svoje zelene nohte. Poiskali sva si prenočišče pod velikim rdečim drevesom. Kakšna sreča, da sva imeli s seboj odejo, ker je na Marsu zelo mrzlo.

Že sva poleteli na Luno. Od blizu sva si jo ogledali. Bila je zelo velika in grozljiva, zato sva jo takoj zapustili in se vrnili na Zemljo.

Namenili sva se v deželo sladkarij. Tam so se nama pocedile sline po lizalkah, ki so plesale okrog velike 'kremšnite'. Bomboni so plavali v čokoladnem morju. Bilo je super.

Odpravili sva se na čudežno sonce, ki ponoči ne sije. Splezali sva na najvišji žarek in od tam gledali hiše. Z Lino sva se počutili kot velikana, saj so bile hiše kot sestavljene legokocke.

Z najinim super avionom sva odjadrili do snemalnega studia prekrasnega Denija Devita ter slavnega Arnolda Schvarzenegerja. Vtihatili sva se v Schvarzenegerjevo garderobo. Tam sva našli zanimive obleke in se našemili. Našli sva tudi veliko rjuho.

Med potjo na Havaje sva prestrašili vse zvezde na nebu, ker sva bili oblečeni v duha. Na Havajih je bilo božansko. Ležali sva pod palmo in uživali. Čez nekaj časa sva se naveličali vročine in se odpravili domov.

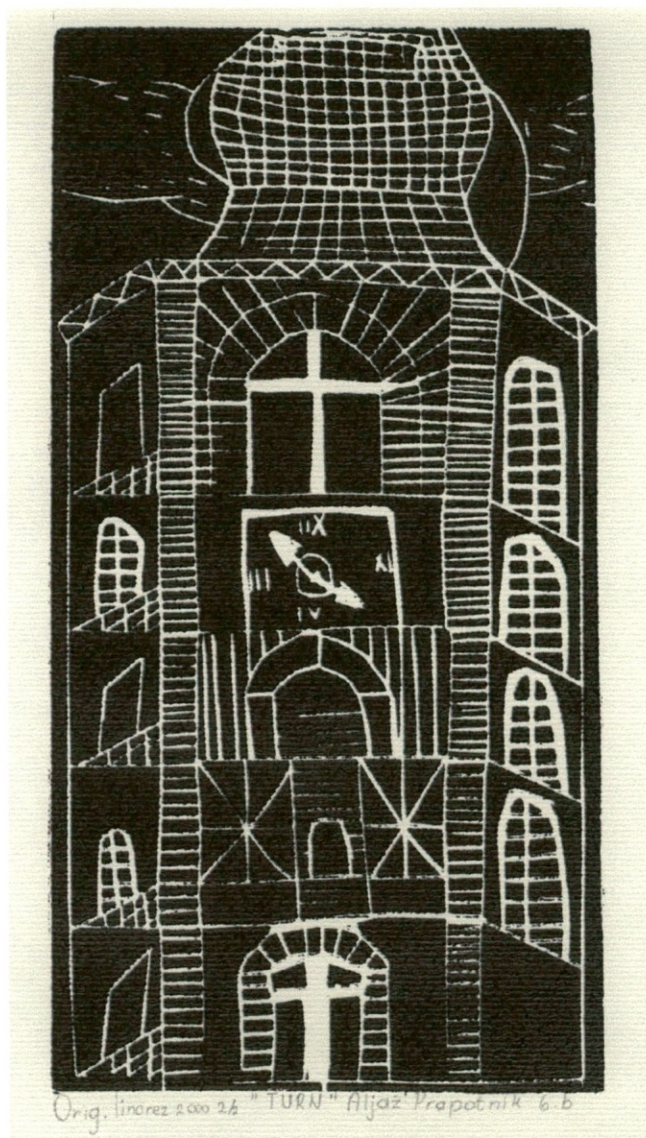
Med potjo so naju napadli Marsovci s pogrizenimi zelenimi nohti. Tudi lizalke so bile precej jezne, ker sva jim pojedli vse 'kremšnite'. Obe utrujeni sva pripluli do Linine hiše. Lina je vstopila skozi okno in hitro smuknila v posteljo, da ne bi njena mama opazila, da plazi skozi okno. Poslovi sva se in tako se je končalo najino nočno potovanje.

Lina Antolič in Jasna Levanič, 3.b

SEM PIŠČANČEK V JAJCU

Sem majhna pikica v jajcu. Iz mene bo zrasel piščanček. Preden bom postala piščanček, bom še morala veliko, veliko jesti. No, pa začnimo. Najbližji mi je rumenjak, zato ga najprej pojem. Nato pojem beljak. Ko sem vse to pojedla, sem bila že veliko večja. Zdaj bom morala iz jajčka. Udarim desno, udarim levo, a nič se ne zgodi. Kako bom prišla iz jajčka? Spomnim se, da imam trd kljunček. Z ostrim delom kljunčka bom poskusila priti na svetlo, da si ogledam svet. Kljuk, kljuk, kljuk in uspelo mi je. Juhuhu!!

Lea, 2. d

HIŠA

Kadar naša hiša spi,
spimo z njo tudi mi.
Skozi vrata nikogar ne spusti,
da se nam v njej nič ne zgodi.

Zjutraj se zbudi in
zbudimo se tudi mi.
Okna odpre, vrata tudi,
saj se nam v službe mudi.
Čez dan sama je doma
in z ostalimi hišami se igra.

Aleš Berden, 4. b

HIŠA SE PREBUJA

Hiša se prebuja zjutraj pozno,
zato se vsakič počuti grozno,
to počne počasi, tako počasi,
da se potem na skrivaj v šolo odplazi,
vsakič v šolo zamudi
in se učiteljica zato jezi.

Hiša se prebudi,
ker mama se jezi:
Že spet boš pozna
in učiteljica bo grozna!
Hiša nato reče,
da si še lase počeeše,
si umije obraz,
ter oddrvi na mamin ukaz.

Hiša je sedaj grozna,
ker bila je spet pozna.
Ko je hitela,
se je v drevo zaletela,
ter omedlela,
ker zajtrka ni imela.

Doroteja Kotnik, 4. b

HIŠA

Hiša zeha in trmari,
kako lahko z njo vsak vratari.
Okna, vrata v njo vgrajuje
in ji streho napihuje.

Da še lepša bi bila,
fasado rožnato ji da.
Dimnik pa na vrhu strehe,
se že od straha trese.

Hiša je moderna ta,
ker vse porihtano ima.

Mateja Golob, 4. b

HIŠA

Ko hiša zjutraj se zbudi,
se pretegne in jezi.
Šolo vedno zamudi.

V šoli se učijo peti,
risati, pisati in tudi šteti.
Hiši to ne gre od rok,
saj je hiša in ne otrok.

Otrok res razmišljati zna,
ne zna pa tega, kar hišica.
Hiša zna nas varovati,
pred nočjo in še pred tati.

Desa Repič, 4. b

Urška 20. stoletja

(Domišljijiški spis ob Prešernovi baladi

Povodni mož)

Mestno središče so obsijali prvi jutranji žarki, ki so oznanjali prelep začetek majskega dne. Skozi vrata stanovanjske hiše na robu mesta je stopilo lepo 14-letno dekle, po imenu Urška. Njene modre oči so se zalesketale v soncu in veter je vzvaloval njene svetle kodre.

Zaklenila je hišna vrata in se počasi odpravila proti šoli. Šolski dan je zanjo minil običajno. Sami bedaki, neumneži in grdobe! Vsi so si želeli njene naklonjenosti, a ona se ni zmenila za nikogar. Z mislimi je bila na gimnazijskem žuru, kamor ni bila povabljenjena. Skovala je načrt, kako bo prišla na žur, saj je le to primerna družba zanjo. Potem, ko so se starši odpravili spat, si je Urška nadela prelepo črno obleko, se naličila in uredila frizuro. Usta so se ji zadovoljno raztegnila v nasmeh, ko se je ogledovala v zrcalu.

Na žuru je videla same tuje obraze, ki so se pozibavali ob ritmih glasbe in se opijali s pijačo. Tudi Urško so zvalili medse. Mlad fant jo je popeljal na plesišče in ji naročil pijačo. Čuden, pekoč okus je spreletel njeno telo. Po nekaj kozarcih ter divjem plesu je začutila utrujenost, želela si je le eno, čimprej priti domov. Fant ji je ponudil prevoz. Navdušeno je sprejela njegovo povabilo.

Usedla sta se v star avto ter odbrzela proti njenemu domu. Vožnja je bila zelo divja, taka, da je Urško postalo strah. Fant pa je vozil brez upoštevanja njenih pripomb in ni gledal na predpise in omejitve.

Naenkrat pa je Urška zagledala pred seboj bližajoči se tovornjak. Kri v žilah ji je ledenela, nato pa je slišala le še gromozanski pok.

Klici ljudi ter zavijanje siren so parali njena ušesa. Bela zavesa je prekrila njene oči. Potem pa naenkrat tišina! Vse je utihnilo, nič več ni čutila niti bolečine niti slišala glasu.

Sedela je na belem oblaku in gledala proti tlom. Ostala je sama s svojo lepoto in ošabnostjo. Ostala je sama za zmeraj!

Nina Krajnc, 7. a

RAZVEDRILO

Za vse napake, ki ste jih odkrili v Lokvanju, je kriv tiskarski škrat. Če se ta nagajivec znajde v vaših besedah, pa nastanejo zanimive povedi, s katerimi so se poigrali učenci 2. b razreda.

Po cesti se sprehaja luža.

Na travniku sem nabirala kože.

Sonce zelo reče.

Rože so zelo repe.

Napiši domačo zalogo.

Pridi takoj pomov!

Oči, posodi mi cenar!

Danes smo se učili žeti.

Kaj si mi pekla?

Na cesti je zlato.

V živalskem vrtu imajo klone.

Zjutraj jem kruh z ledom.

Na kravi se pase trava.

Mama je za kosilo skuhala dobro govejo muho.

Po televiziji sem gledala pisanke.

Med dežjem je pihal Peter.

Včeraj je padala koča.

Iz oblakov je padal jež.

Na cvetličnem vrtu rastejo kože.

Peter in Mateja se nogata.

Za zajtrk pijem mlako.

Pijačo si ohladim z medom.

Na steni nam visi kura.

V omari imamo merilo.

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev
OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 3 Številka: 2

Šolsko leto: 1999/2000

Izdano: Maj 2000

Uredniški odbor: Maja Kaisersberger
Meli Bumbakovič
(glavni urednici)
Saša Ljubec
Tjaša Frangež
Lara Lukman
Petra Rašl

Fotografije: Foto-video krožek pod
mentorstvom Mirana Petka

Mentorica likovnih izdelkov: Darja
Simonič

Glasilo so računalniško oblikovali:

Rok Kacijan

Mia Erbus

Uroš Majerič

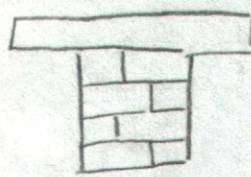
Meli Bumbakovič

Miroslav Čorič

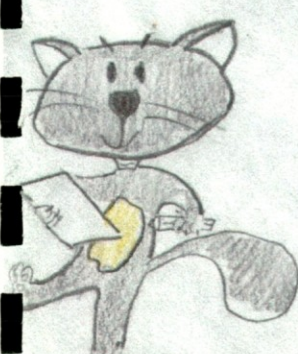
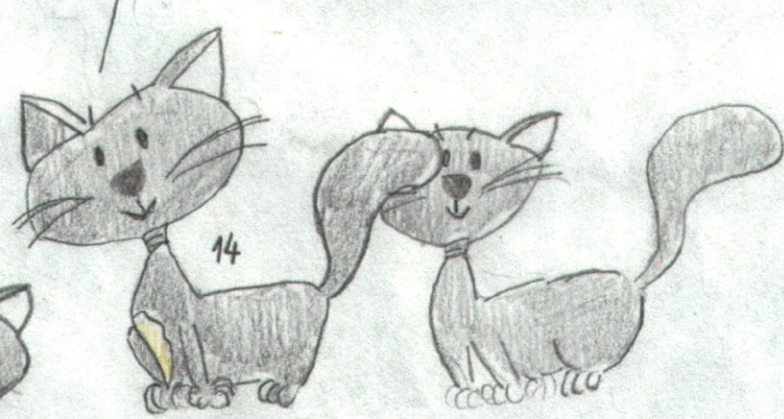
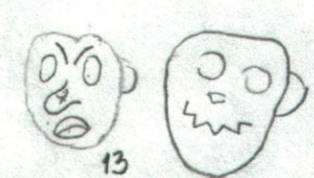
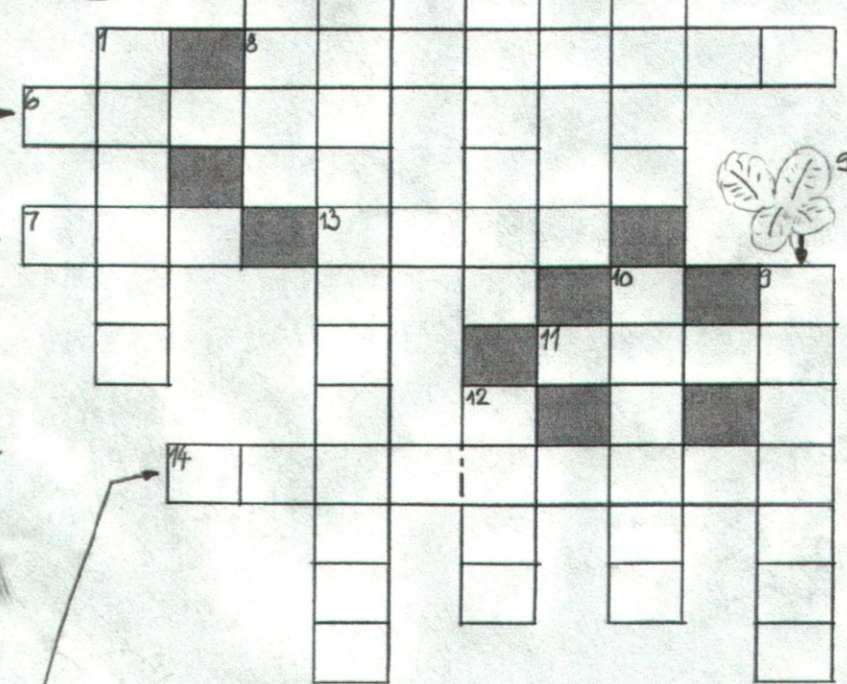
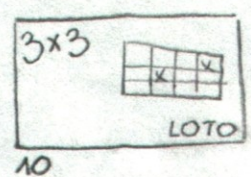
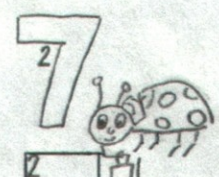
Jure Jazbec

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

Tea Kelc, Kaja Jakolič in Nuša Podlesnik, 2. b

4
13

Nina Županić 2.D

Domoznanski oddelek

371

LOKVANJ

1999/2000

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

371.8:373.3 (497.4 Ptuj)

6004522,2

COBISS ◉